

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

112

HAAS EN PEEL

ZONER 2018

Omslag: Dirk Jan van Vliet werd geboren op 15 september 1924 in Nieuweveen (ZH). Na de lagere school ging hij naar de ambachtsschool, die hij vanwege de oorlog niet kon afmaken. Na de oorlog volgde hij een opleiding tot machinist bij de spoorwegen. Door een ongeval raakte hij in de jaren 50 arbeidsongeschikt. Hij besloot de beschikbare tijd te gebruiken om zich te verdiepen in de botanie der cactussen.

In 1957 werd Dirk lid van Succulenta. Hij begon zich te specialiseren in het geslacht *Notocactus* en hij werd op dit gebied een autoriteit. Hij was enige jaren voorzitter van de afd. Den Haag van Succulenta en werd lid van de IOS. In de loop der jaren verschenen van hen serieuze artikelreeksen over het geslacht *Notocactus*. Samen met Walter Rausch bezocht hij Bolivia en daarna Uruguay en Rio Grande do Sul in Brazilië. In Uruguay ontmoette hij Hugo Schlosser en leerde hij zijn latere vrouw Eugenie (Geni) kennen. In 1976 emigreerde Dirk met Eugenie naar Holambra, waar hij werk vond bij een plantenkweker. Later begon hij zelf een kwekerij van groene planten (varens).

In zijn laatste levensjaar begon zijn hoge leeftijd zijn tol te eisen. Op 21 juli 2017 overleed Dirk van Vliet. Hij bereikte de leeftijd van 92 jaar.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 112 Zomer 2018 28^e jaargang

Kwartaalblad van SUCCULENTA

Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Activiteiten (onder voorbehoud)

- juli Vakantie
- 4 aug. Excursie.
Kwekerij de kleine oase, Dhr. Hendriks, Claessen (Orchideeën, Tillandsia's en Bromellia's), Fam. van Eck (Exotisch Plantencentrum Ospel)
- 28 aug. Doe-avond in de Jochumhof
- 1 sept. Excursie
Fam. Geerlings, Fam. v.d. Sterren (+ lunch), Fam. Bieshaar, Fam. Caelen.
- 25 sept. Lezing door Frans Mommers ĩ love... mijn hobby in de natuur van Zuid-West USA.
- 23 okt. Interactief vervolg op lezing van Fam. Sarnes en Huub Caelen.
Wat betekent dit voor de cultuur?
- 27 nov. Lezing over rotsplanten (onder voorbehoud)
- 18 dec. Interactieve plantherkenning door W. Rooijackers.

Hobbyartikelen:

Etiketten

Stiften

Voeding

Kunt U verkrijgen via:

Jack v.d. Sterren

Industriestraat 70, Reuver

Mail: Jackv.d.sterren@home.nl

En tijdens onze bijeenkomsten

Gedachten van een voorzitter

Williejan Rooijackers

Afgelopen dinsdag de doe-avond in de Jochumhof. Een erg goede opkomst, 15 leden, 5 gasten, een bestuurslid van de Jochumhof en een nieuwe vrijwilligster die onze vrijwilligers ondersteunt. Min of meer gebruikelijk is dat de Jochumhof zorgt voor de koffie en thee. Wij zorgen dan voor een koek en de frisdrank in de kas. Peter Hovens, onze contactpersoon aldaar vond het enigszins vreemd, dat wij voor de koek zorgden. De volgende keer geen koek want het bestuur van de Jochumhof wil graag een keer voor vlaai zorgen. Een mooie geste waar wij geen nee tegen zeggen.

In de kas was volop werk te verrichten. Veel planten die in het najaar geschonken waren, moesten nog verpot worden (verkoop klaar maken). Een plantbed was voorzien van nieuwe aarde en kon aangeplant worden. Verder enkele grote planten toppen, enkel beschadigde planten verwijderen.

Een fantastisch gezicht, zoveel gezelligheid, samenwerking en vreugde. Persoonlijk denk ik dat deze vorm van samenwerking met de Jochumhof voor beide partij veel oplevert.

De dagen daarna thuis, folie verwijderd, alle planten bekeken, goed gezet, eerste keer water gegeven. Al diverse bloemen en veel knoppen. Tijdens de Paasdagen de zaaibak pakken en alle zaad uitzaaien. Ik heb er zin in, het seizoen kan volop beginnen.

Een van de eerste activiteiten wordt de open dag bij Edelcactus op 7 april. Daar zijn we nog nooit geweest en waarschijnlijk is dit een van de laatste mogelijkheden. Zie hiervoor afzonderlijk artikeltje.

Inmiddels had ik voor mijzelf een lijstje gemaakt van mensen die we de komende maanden eens moeten bezoeken. Sommige al gepolst en de reacties zijn goed.

Een van die mensen op het lijstje was Piet Wienen. Piet kan gedachten lezen want hij was ons voor.

Kom eens langs, ik wil een en ander veranderen en heb ook hulp nodig. Piet heeft zijn verzameling al wat kleiner gemaakt door onder andere de planten uit de kleine kas weg te doen. In de kleine kas kan hij nu op stahoogte met onder andere groente aan de slag. Hij wilde nu in de grote kas/tuinhuis alles leeghalen, deels terugzetten en deels wegdoen. Alles goed besproken en vervolgens gezellig een tijd gekletst en uiteraard een afspraak gemaakt. In zo'n gesprek

Ook in 2018 werd ook weer een avond in de Jochumhof gewerkt

komt van alles aan bod ook hoe iemand met deze hobby begonnen is. De verwevenheid met werk en toevalligheden.

Een goede week later samen met Harry weer teruggegaan. Piet had al een en

ander voorbereid. De planten die in de collectie zouden blijven stonden al apart. We zijn begonnen met het leeghalen van het grote tableau aan de rechterzijde. Toch weer veel meer dan verwacht. Vervolgens een beetje opruimen en daarna de planten terugzetten. Dat wil zeggen aangeven of op de tafel zetten waarna Piet ze goed kon zetten. Het paste precies, een flink tableau vol met planten. Een mooie hoeveelheid, goed bij te houden en nog steeds een goede leuke verzameling. Een verzameling waar je nog steeds trots op kan zijn. Tijdens het koffiedrinken na afloop en ook in de tijd daarna kregen we steeds meer het gevoel dat Piet tevreden is, dat hij zo weer een tijd vooruit kan, dat het goed is.

De planten die we mee genomen hebben, hebben we later op de dag gesorteerd. Verloting, Jochumhof en kliko. Kliko omdat er iedere winter wel wat uitval is. In ieder geval erg mooie planten voor een extra verloting. Omdat we geen mogelijkheid zagen ze langere tijd te bewaren hebben gekozen om direct in april een extra verloting te doen. De overgebleven planten zijn al naar de Jochumhof. Waarschijnlijk nog een enkele planten om in de collectie op te nemen en veel spul om te verkopen.

De jaarvergadering op 14 april te Haag en Westland gecombineerd met een bezoek aan Aad Vijverberg. Aad is een zeer bekend naam/persoon in de cactuswereld. Wij waren nog niet bij hem geweest. Ik kan U nu zeggen erg blij te zijn, wat een verzameling, schitterend. Daarover meer in een kort afzonderlijk artikel.

Een drukke tijd staat voor de deur, twee excursies die geregeld moeten worden, een open kas, clubavonden die verzorgd moeten en nog enkele presentaties die gemaakt moeten worden.

Maar ook een leuke tijd omdat er deze periode van het jaar veel te doen is, beurzen, bijeenkomsten en open dagen. Veel dingen om je op te verheugen. Herkent U trouwens het volgende?

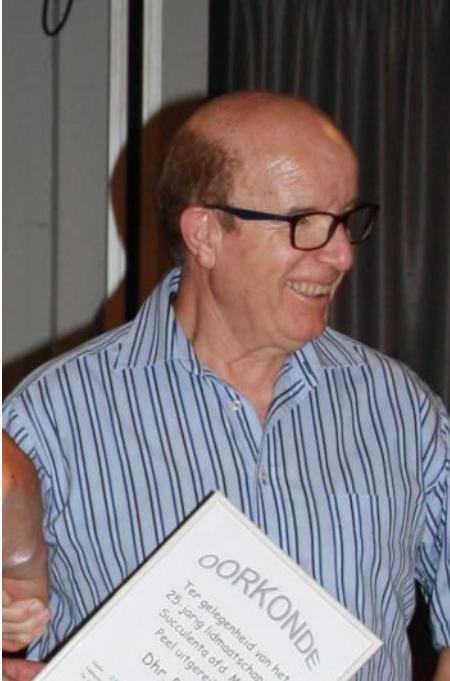
Eigenlijk weet ik niet wat ik erbij zou willen hebben, geen speciale wensen. Alles staat al vol. Toch kom ik na iedere beurs weer met nieuwe plantjes thuis. Ze passen er telkens weer tussen en daarna begint het weer bij: Eigenlijk weet ik.....

De volgende keer over de open kas, onze en andere beurzen, excursie en meer.

Jubilarissen 2018

Williejan Rooijackers

Dit jaar kent een 3-tal jubilarissen, samen goed voor 100 jaar lidmaatschap. Tijdens de bijeenkomst van 22 mei hebben we daarbij stil gestaan.

*Rob Boers
25 jaar lid afdeling
26 jaar lid landelijke*

Rob Boers was vorig jaar 25 jaar lid van de landelijke en dit jaar, 26 maart, was hij 25 jaar lid van de afdeling.

De hierbij behorende oorkonde alsmede een plant (orchidee) werden aan hem uitgereikt.

De heer Huys was op 23 april 25 jaar lid van de afdeling. Uiteraard ook een oorkonde en plant voor hem. Jac Huys wilde graag wat meer, een kleinigheid waaraan Uw voorzitter best wilde toegeven. Een knuffel.

*Jac Huijs
25 jaar lid afdeling*

Jac van der Sterren heeft een dubbel jubileum. Op 1 maart 25 jaar lid van de afdeling en op 4 maart 25 jaar lid van de landelijke. Daar hoort dan ook nog de speld van Succulenta bij. Na het knuffelen van de andere Jac had deze Jac toch enkele bedenkingen. Liever de speld overhandigen dan geprikt worden.

*Jac van der Sterren
25 jaar lid afdeling
25 jaar lid landelijke*

Hartelijk gefeliciteerd allemaal en nog vele jaren hobbyplezier toegewenst.

Streptocarpus

Williejan Rooijackers

In gedachten van een voorzitter heb ik al aangegeven dat Harrie en ik op bezoek zijn geweest bij Marian Wijnands. Eerder zijn wij op bezoek geweest bij Mien van Brussel. Dat was een hele leuke middag vol verhalen en gezelligheid. Het idee is namelijk om leden die we minder vaak zien of waarvan we de collectie nog niet gezien hebben eens te bezoeken.

Zo staan er diverse leden op het lijstje, een soort van to-do-of-bucket list. Marian zien we natuurlijk wel vaker en haar collectie had ik in het verleden al enkele malen gezien. Echter collecties zijn aan veranderingen onderhevig. Daarbij komt dat Marian al eerder aangegeven had nog enkele Tillandsia's over te hebben.

Alles bij elkaar een genoeg redenen om op bezoek te gaan. Voor de verandering eerst eens een terugblik. Een fantastische, leuke, gezellige leerzame avond. Een aanrader, dat wil zeggen bezoek elkaar eens wat vaker. Dat levert mooie herinneringen op. Nu niet meteen allemaal naar Marian gaan.

Dan wilt U nog iets over planten horen. De voortuin compleet anders aangelegd, de achtertuin flink veranderd en beduidend minder Tillandsia's. Alles picobello in orde, keurig voor elkaar een genot voor het oog.

De meest opvallende verandering is wel dat succulenten steeds verder op de achtergrond verdwijnen. Marian is momenteel erg druk met het geslacht Streptocarpus. Een groot geslacht met heel veel hybriden. Wat planten betreft niet spectaculair maar wat een schitterende bloemen. En wij waren er nog wel op het verkeerde moment, de bloeiperiode moest eigenlijk nog beginnen. Bijgaand een foto van Marian, althans van een plant. (links)

Grappig de beweegredenen van Marian, ze is telkens een aantal jaren bezig met een geslacht. In die tijd probeert ze zo veel mogelijk te weten te komen. Stekken, vermeerderen en dergelijke tot er een moment komt dat er geen uitdaging meer in zit. Dan gaat ze op zoek naar een nieuwe uitdaging. Mooi hoe gepassioneerd iemand met planten bezig kan zijn.

Ik heb nog wel even tegen haar man gezegd dat hij een bofkont is. Hij mag na al die jaren nog steeds blijven.

Collectie Aad Vijverberg

Williejan Rooijackers

Op 14 april was de Algemene Leden Vergadering van Succulenta. Daaraan gekoppeld zit altijd een interessant bezoek, excursie of kweker. Deze keer mochten we voorafgaande aan de vergadering de verzameling van Aad Vijverberg bekijken. Vaak genoeg iets over gehoord echter nog nooit geweest. Dat heb je als relatief jong lid. Enigszins verscholen tussen de paprikakassen ligt de woning met daarbij een grote kas. Bij binnenkomst heb je direct de wauw factor. Een oude, grote en erg mooie verzameling. Enkele uren lopen smullen, veel en leuke foto's gemaakt. Die gaan jullie later weer zien in een quiz. Er was ook nog een en ander te koop en daar werd gretig gebruik van gemaakt door de aanwezigen. Uiteraard hebben wij ook enkele (6) leuke nieuwe aanwinsten. Onder andere *Ariocarpus agavoides*, niet zo heel bijzonder doch je ziet ze niet vaak. Als je ze al ergens kunt kopen zijn ze al wat ouder, groot en meteen duur. Deze waren 4 jaar oud, nog klein en aantrekkelijk geprijsd. Verder een *Aztekium valdezii*, een geënt plantje. Kregen er meteen advies bij en dat is fijn. Het plantje heeft de neiging om behoorlijk te spruiten. Wil je een plant houden op de ent zodat deze groter wordt moet je dus met een scherp mes de spruiten wegsnijden. Anderzijds als je dat niet doet krijg je een mooi cluster. We laten de plant voorlopig maar eens gewoon groeien. Kunnen altijd in een later stadium even hulp vragen, wat eraf snijden en vervolgens enten. Ben daar zelf nog niet zo handig in. Dan ook nog een *Pachypodium brevicaule*. Eveneens een geënte plant, moet

Aad Vijverberg

In de kas bij Aad Vijverberg

mooie grote gele bloemen gaan geven. Het advies hierbij was om de plant in de wintermaanden naar binnen te halen.

Zelfs nu nog een dikke week later, je doet je ogen dicht, denkt aan deze verzameling en je ziet het weer zo voor je. Dit soort bezoekjes zijn echt de krenten in de pap.

Een geënte Pachypodium brevicaule

Exotische Beurs

Jack Schraets

Zondag 10 juni 2018 begon zeer gunstig. De zon kwam er nog niet door en dus was het nog niet al te heet in het Plantencentrum Velden waar op die dag een cactusbeurs van onze afdeling werd gehouden.

Natuurlijk was de dag verkeerd gekozen, want je kunt niet op de verjaardag van je vrouw naar een beurs gaan en haar het bezoek laten opvangen.

Daarom was het bijzonder gelukkig, dat ze voorstelde om de potentiële bezoekers te berichten pas 's-middags welkom te zijn. Zo konden we in ieder geval in de morgen een kijkje gaan nemen.

In het Tuincentrum was het gezellig druk. Natuurlijk ben je het eerste half uur bezig met het begroeten van oude bekenden. En aangezien het cactuswereldje steeds kleiner wordt, ken je bijna iedereen, die ook door het cactusvirus is aangestoken. Overigens is dat misschien wel het leukste van een dergelijk gebeuren: dat je bekenden treft die je al tientallen jaren kent. Vooral als je ze niet zo vaak ziet is het bijpraten een aangename bezigheid.

Daarna ga je eens rondkijken wat er aangeboden wordt. Dat viel niet tegen. Er waren veel aparte succulenten te vinden; alleen had ik de indruk dat de planten nogal wat duurder waren dan in de voorgaande jaren. Dat belette me niet om toch weer enkele cactussen aan te schaffen.

Succulenta was aanwezig met een pr-stand waar een aantal snuisterijen met onder meer het embleem van onze vereniging.

Het viel me op dat er erg veel Duitsers waren, kennelijk liefhebbers. Ik miste wel enkele Belgische standhouders.

Daar mijn bezoek maar kort kon duren (zie hierboven), had ik natuurlijk ook niet de gelegenheid foto's te maken. Die houdt U tegoed tot het volgende nummer van het Afdelingsnieuws, wanneer ongetwijfeld iemand anders deze beurs uitgebreider bespreekt.

Open kas Edelcactus

Williejan Rooijackers

Op 7 april was het open kas bij Edelcactus. Overigens niet alleen bij Edelcactus, ook bij klein Mexico, kwekerij Ton van der Hoorn en bij Rozen en Radijs.

Vorige jaar was aangekondigd dat het de laatste keer was dat Edelcactus open kas hield. Vanwege werk konden we niet. Harry en Paul wilden wel doch kregen met autopech te kampen. Kort na de open kas kwam de mededeling dat Edelcactus toch in 2018 nog een open kas zou houden.

Dit jaar vrij gepland want je moet er toch een keer geweest zijn, niet waar. Samen met Harry en onze dames die kant in. We waren lekker vroeg bij Edelcactus. Leuk, kan niets anders zeggen. Leuk, niet spectaculair maar toch leuk. En uiteraard toch weer leuke planten gevonden. Met name diverse cristaatvormen en groeistoringen. Tussen alle planten in de diverse grote kassen stond midden in een groep wat grotere cactussen een prachtige Euphorbia.

Euphorbia stenoclada

Een grove geheel grijze *Euphorbia stenoclada*, pot 12 hoogte 25 centimeter. Een schitterende plant. Volgens het prijslijstje, gebaseerd op de potmaten, slechts 2,50 euro. Later bij het afrekenen enige verbazing bij de heren Edelman. Ze wisten niet dat ze deze plant nog eentje hadden, laat staan waar deze stond in de kas. Ze hadden nog wel in een afzonderlijk deel bij de erg grote cactussen enkele *E. stenoclada* staan, maar veel en veel groter en niet zo mooi grijs. Verder gegaan naar klein Mexico. Deze kwekerij bestaat uit twee delen, een waar het vroeger ooit begonnen is en een vrij mooi gedeelte waar met name allerlei vetplanten gekweekt worden voor de veiling/handel. Daar was voor ons niets te vinden. In het oude gedeelte heersten de omstandigheden van een

tropische kas, zeer hoge luchtvochtigheid en een hoge temperatuur. Slakken, niet bewust gekweekt maar er waren er wel erg veel. Toch nog wat leuke *Euphorbia millii* variëteiten gevonden alsmede een leuke *Parodia* of *Weingartia* (daar mogen de geleerden over discussiëren)

Kwekerij Ton van der Hoorn, een werkelijk mooi goed bedrijf. Helaas helemaal niets voor ons. Wel enkele nieuwe vrienden gescoord. Een 8-tal Alpacas die belangstelling in ons stelden en volop aandacht kregen. Als laatste Rozen en Radijs bezocht. Dat is een rozenkweker die volgens de folder een prachtige tropische tuin heeft. Geen enkele verwachting op het ge-

Alpaca's bij Ton van der Hoorn

Zomaar een mooi hoekje

bied van succulenten doch wel benieuwd naar de tuin.

Wel die was leuk, mooie dingen gezien en enkele ideeën opgedaan, kon echter wel wat aandacht gebruiken.

Conclusie over de hele dag. Edelcactus fijn er een keer geweest te zijn en ook wel de moeite waard. Een adres om zo eens in de drie jaar te bezoeken. De andere adressen niet echt de moeite waard voor ons. Alles bij elkaar toch een leuke dag gehad waar je tevreden op terug kijkt.

Klassieke periode van de Botanie.

Jack Schraets

De fundamenteën van de botanie werden gelegd in het tijdperk van Aristoteles, die leefde van 384-322 v.C. Van zijn vele literaire werken hebben die over planten alleen de tijd overleefd in de vorm van steeds herhaalde kopieën en vertalingen, die waarschijnlijk steeds minder de gedachten van de oorspronkelijke schrijver weergaven, zoals vaak bij de klassieken voorkomt.

We kunnen wel dankbaar zijn, dat twee hoofdwerken over planten van zijn tijdgenoot en opvolger Theophrastus (370-287 v.C.) wel bewaard zijn gebleven en gemakkelijk te raadplegen zijn.

Theophrastus studeerde onder Plato en Aristoteles en erfde misschien de tuin en bibliotheek van de laatstgenoemde. Zijn vele boeken ontstonden uit colleges, die hij aan studenten gaf. Zijn "Onderzoek naar planten" heeft vertrouwde kenmerken. Hij begint met definities van de delen van planten en discuteert over hun classificatie, gevolgd door een uitvoerig gedeelte over voortplanting en een overzicht van de verschillende soorten planten, ruwweg gerangschikt naar hun levensvorm, groeiplaats en nuttigheid. De besproken planten blijven niet beperkt tot planten die bij Athene groeiden, waar Theophrastus het grootste deel van zijn leven leefde. Er waren planten bij die voorkwamen in Noord-India, gevonden tijdens de invasie van die streek door Alexander in 325 v.C.

In zijn "Onderzoek" zijn de gegevens over succulente planten verstrooid, vaag en teleurstellend, vergeleken met de meer nuttige bomen en heesters. Zijn "kaktos" is de kardoer of artisjok (*Cynara*) en aloe is opvallend afwezig, tenzij hij zich verschuilt onder een onbekende naam. In zijn bespreking van de vorm van bladeren noemt hij een groep, waarvan de "bladeren vlezig zijn", waartoe hij het huislook rekent. Van *Sempervivum* schrijft hij: "Het is de aard van huislook altijd vochtig en groen te blijven. Zijn blad is vlezig, zacht en langwerpig. Het groeit op vlakten, op de grondachtige toppen van muren en vooral op panendaken, als daarop een zandige opeenhoping van grond zit."

Het andere boek van Theophrastus, dat de eeuwen overleefd heeft "Het doel van planten", bevat niets nieuws over succulenten, maar veel veronderstellingen over berichten van spontane generatie, transformatie van soorten, gevolgen van enten of gewijzigde cultuur enz. Deze veronderstellingen veranderden later in dogma's, die tot walgens toe herhaald werden, tenslotte werden wer-

den ze wetenschappelijk onderzocht. Maar toen was het een kleine tweeduizend jaar leter.

Het boek van Theophrastus verschilt van de moderne werken in de hoeveelheid ruimte die besteed wordt aan geuren. Aristoteles herinnert ons eraan dat de mens “het slechtste gevoel voor geur heeft van alle dieren...”.

Als Theophrastus de Vader van de botanie is, is een andere Griek, Dioscorides, die leefde in de 1ste eeuw na Christus, de Vader van de kruidkunde. Hij was een medicus die diende in het leger van Nero. Hij compileerde een *Materia Medica* die ongeveer 600 planten omvatte en tevens wijnen en mineralen. Hij besteedde minder ruimte aan het beschrijven van de planten dan aan het opsommen van hun namen in verschillende talen, de plaats waar ze groeiden en hun veronderstelde verdiensten. De lijst bevat verscheidene succulenten, zoals *Sedum*, *Sempervivum*, *Aeonium*, *Umbilicus*, *Rosularia* en *Aloe*. Met dit werk heeft Dioscorides de botanische best-seller voor immer geschreven. Zijn werk werd het onbetwiste bronnenboek voor kruidengeneeskunde tot het moment waarop de drukunst ontstond.

Dat wil dus zeggen langer dan 1000 jaar!

Een tijdgenoot van Dioscorides, waaraan geschiedkundigen op het gebied van de biologie veel te danken hebben is de Romein Plinius.

Hij schreef een encyclopedie “Natuurlijke geschiedenis van planten” van alle literatuur die hem ter beschikking stond: ongeveer 2000 boeken van 326 Griekse en 146 Romeinse auteurs.

Euphorbia wordt op verschillende plaatsen genoemd. “In de tijd van onze voorvaders ontdekte koning Juba een plant waaraan hij de naam *Euphorbea* gaf naar zijn eigen dokter Euphorbus”.

Aan Democritus wordt toegeschreven, dat zaden gedrenkt in een afkooksel van bladeren van *Sempervivum* minder last hebben van ongedierte en dat dezelfde vloeistof, gegoten over kool rupsen afweert.

Columella, een schrijver over landbouw uit de eerste eeuw. Heeft een soortgelijk thema: “Bepaald ondergronds ongedierte doodt onze volwassen gewassen, door de wortels ervan weg te nemen. Als remedie hiertegen gebruikt man het aftreksel van een plant, die kenners *Sedum* noemen (volgens de verdere tekst *Sempervivum*) gemengd met water; de zaden worden gezaaid nadat ze gedurende een nacht in deze oplossing zijn gedompeld.”

Perikelen van een (iets) oudere cactofiel

Jack Schraets

U weet waarschijnlijk dat ik in 2017 niet optimaal gefunctioneerd heb. Gelukkig is dat verbeterd, maar ik heb toch het idee, dat mijn lichaam iets eerder zegt, dat het er geen zin meer in heeft. Dat betekent in de praktijk, dat ik vaker een pauze moet nemen alvorens weer verder te kunnen. Wat nog erger is: ik voel me ouder en onzekerder. Dus als ik een van mijn planten vanaf een ladder wil bewonderen, bijvoorbeeld als die bloeit, moet ik dat vooral zeer rustig doen nadat ik vastgesteld heb dat de ladder ook goed vast staat en dat ik minstens één hand vrij heb om me ergens aan vast te grijpen, voor het geval ik de situatie toch niet goed heb ingeschat.

Vorig jaar zijn mijn planten enigszins verwaarloosd. Ik had al besloten dat ik daar dit jaar iets aan moest doen, toen onze geachte voorzitter me vroeg of het geen goed idee was om eens een bijeenkomst hier te houden. Juni leek hem een geschikte maand. Eigenlijk leek mij dat een geschikte gelegenheid om de schade van 2017 zoveel mogelijk te herstellen en eigenlijk leek het me ook wel leuk om een aantal medeliefhebbers op bezoek te krijgen. Dus zei ik tegen Wil-
liejan dat ik dat wel wilde. Ik dacht dat ik dan wel gedwongen was om iets aan alle rommel te doen en mijn kas weer op orde te brengen. Helaas zat ik ten gevolge van de problemen van 2017 (tijdelijk) zonder rijbevoegdheid en ik moest toch wel duchtig aan het verpotten gaan om er iets van te maken en daar heb je toch een of ander substraat nodig. Met veel kunst- en vliegwerk heb ik me kunnen redden tot ik uiteindelijk aanvang Juni weer mocht gaan autorijden. De voorste tafel was het eerste aan de beurt. Dat is de tafel waarop de opuntia-achtigen staan. De tot zoden uitgegroeide planten heb ik grotendeels gedece-meerd. Ik moet zeggen dat het omzetten wel gaat, maar de doorns zijn zeer aanhankelijk en vooral de glochiden kietelen je na dagen nog steeds. Het aantal planten dat echt dood was viel me mee.

Na de eerste kwam de tweede tafel aan de beurt. Daar bleken meer planten problemen te hebben. Vooral als ze aangetast waren door spint en dergelijk ongedierte is de vraag of je moet proberen er nog iets van te maken, of dat je ze moet verwijzen naar de kliko.

Bij de derde tafel, die voor de helft vol zuilvormige cactussen en voor de andere helft vol andere succulenten stond werden de problemen nog groter. Veel planten waren zo groot geworden dat ze moeilijk hanteerbaar waren gewor-

den. Voordeel is dat die problemen me nog steeds uitdagen en daardoor genoeg energie verschaffen om het verplanten te laten lukken.

Overigens moest ik sommige planten in zulke grote potten zetten dat het gewicht van het geheel minstens 50 kilo bedroeg. En til die lompe dingen dan nog maar eens op tot tafelhoogte! Voorlopig staan er nog een aantal gelijkvloers! Tussen de bedrijven door heb ik nogal wat planten in hangpotten verpot in normale potten en op de tafels gezet in plaats van 2,5 meter hoog opgehangen. Dan kun je ze tenminste ook eens op je gemak bekijken. Alleen is voorlopig de vraag of nu ook zo rijk blijven bloeien, want ze krijgen lager in ieder geval minder licht.

Als je zo intensief en lang achtereen met je planten bezig bent merk je vaak dingen op die je anders pas veel later ziet. Zo zag ik dat een *Rooksbya euphorbioides* (tegenwoordig *Neobuxbaumia euphorbioides* genoemd) van anderhalve meter hoogte, bloemknopjes had. De meeste knopjes waren nog maar 0,5 cm in doorsnede en roodachtig gekleurd. Een enkele knop was al iets groter en het leek alsof het al een open bloem was. Dat kwam doordat de schutbladeren daarbij al open stonden. Overigens wordt volgens de literatuur de bloem ongeveer 10 cm lang en is ze rozerood gekleurd.

Ook dit seizoen valt me op dat veel zuilen dankbare bloeiers zijn. Daarbij vind ik dat vele ervan ook nog mooi bloeien! Het grootste nadeel is dat ze pas na jaren bloeien en dat ze meestal dan al een behoorlijk lengte hebben. Misschien dat ik daar ook wel eens iets over schrijf.

Een ander voorbeeld vormen de Oreocereëën, waarvan een tiental planten weer gebloeid heeft of nog bloeit. Helaas zijn de meesten daarvan dan al zo hoog, dat je de bloem alleen vanaf een ladder goed kunt bekijken. Overigens: die bloemen van Oreocereëën lijken zoveel op elkaar, dat ze beslist niet kunt onderscheiden door middel van de bloem.

Onze oud-voorzitter, Joep Vostermans zaliger had vele jaren in de vollegrond een rotsactus staan. Die plant groeide enorm en vaak haalde Joep stukken van de planten af en verspreidde die onder de liefhebbers. Daarvan heb ik er een, die helaas in een pot staat. Laatst zag ik dat deze plant twee bloemknoppen had. Inderdaad zuiver knoppen van een *Cereus*. Ik herinner me niet, dat de plant bij Joep ooit gebloeid heeft, dus misschien is die te kleine pot aanleiding voor de plant geweest om te gaan bloeien.

Zoals ik al eerder schreef, zijn onze rotstuint en de vijver 'verbouwd' tot weiland oftewel gazon. Er zijn wel een paar perken aangelegd, zodat we toch nog wat

bloemen kunnen zien. Het is ongelofelijk hoeveel onkruid daar opkomt. En met onkruid bedoel ik ook echt onkruid: paardenstaarten, kweek (of in goed Limburgs puinen), reseda en verschillende planten die zich zo snel uitbreiden dat het wel onkruid moet zijn. Dus is het geen overbodige luxe om daar af en toe met de schoffel door te gaan. Soms komen er zelfs nog planten op die in de voormalige rotstuinten stonden en die passen daar nu niet meer. Overigens komen in die perken vooral struiken en 'normale' sierplanten zoals Hortensia's, Rododendrons, Hosta's en dergelijke. Bij al dit werk krijg ik (alsof ik dat wil!) wel hulp van de hond Rex, die niets liever doet als meehelpen in de tuin. Het probleem is dat hij alleen maar kan helpen met zijn mond. Dat doet hij dan ook vooral door te blaffen en soms door in de steel van de schoffel of de band van de kruiwagen te bijten! Af en toe ben ik wel een beetje bang, dat we ooit klachten van de burens krijgen, zoveel lawaai maakt hij daarbij!

Tijdens het verplanten moest ik ook gaan werken aan het zomernummer van het Afdelingsnieuws. Natuurlijk bleek al snel dat de hoeveelheid kopij, die me ter hand was gesteld, wel erg weinig was. Hopelijk is dit artikel over de wederwaardigheden van een cactofiel een leesbare vervanger van wat er anders op deze plaats had moeten komen.

Mag ik onze leden er nogmaals op attenderen, dat ze ook mogen schrijven en hun ervaringen spuien in dit blaadje. Desgewenst fatsoeneer ik het verhaaltje, als U vindt dat het anders niet goed is.

Nu ik toch over dat onderwerp begin: U kunt ook reageren op de zaken die U in het Afdelingsnieuws kunt lezen. Eigenlijk zou ik dat wel prettig vinden als U er feitelijke fouten in ontdekt. En als zulke fouten in ons Afdelingsnieuws voorkomen, bewijst U door het rechtzetten van de fouten ook een dienst aan Uw medeleden.

